

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. október 10.
(OR. en)

13076/23
ADD 1 REV 1
LIMITE
PV CONS 41
AGRI 520
PECHE 365

TERVEZET – JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA
(Mezőgazdaság és Halászat)

2023. szeptember 18.

TARTALOM

Oldal

HALÁSZAT

Nem jogalkotási tevékenységek

3. EU–Egyesült Királyság: a 2024. évi halászati lehetőségekre vonatkozó éves konzultációk 3
4. EU–Norvégia és a parti államok: a 2024. évre vonatkozó éves konzultációk 3

MEZŐGAZDASÁG

Nem jogalkotási tevékenységek

6. Kereskedelmi vonatkozású mezőgazdasági kérdések 3

MELLÉKLET – A Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatok 4

HALÁSZAT

Nem jogalkotási tevékenységek

3. **EU–Egyesült Királyság: a 2024. évi halászati lehetőségekre vonatkozó éves konzultációk** 12133/23
Véleménycsere

A Tanács véleménycserét tartott a 2024. évi halászati lehetőségekről az Egyesült Királysággal folytatandó konzultációk prioritásairól és fő célkitűzéseiről, valamint a Norvégiával és a parti államokkal folytatandó, a 2024. évre vonatkozó halászati konzultációkról.

4. **EU–Norvégia és a parti államok: a 2024. évre vonatkozó éves konzultációk** 12131/23
Véleménycsere

A 4. napirendi pontot a 3. napirendi ponttal együtt tárgyalták meg.

MEZŐGAZDASÁG

Nem jogalkotási tevékenységek

6. **Kereskedelmi vonatkozású mezőgazdasági kérdések** 12640/23
A Bizottság tájékoztatója
Véleménycsere

A Tanács véleménycserét folytatott az uniós agrár-élelmiszeripari kereskedelem és a kereskedelmi megállapodások és tárgyalások legújabb fejleményeiről mind bilaterális, mind multilaterális szinten.

A Tanács véleménycserét folytatott továbbá az Ukrajnából származó egyes mezőgazdasági termékek behozatalának helyzetéről az Unióba irányuló behozatalra vonatkozó védintézkedések lejártát követően, valamint Ukrajnának a helyzet kezelésére létrehozott együttműködési platform keretében tett ezzel kapcsolatos bejelentéseiről.

A Tanács nyugtázta a Bizottság tájékoztatóját, a delegációk észrevételeit és a Bizottság válaszát.

Az elnökség a továbbiakban is rendszeresen felkéri majd a Bizottságot, hogy adjon naprakész tájékoztatást a Tanácsnak a kereskedelmet illető mezőgazdasági kérdésekről.

Nyilatkozatok a 12856/23 dokumentumban foglalt nem jogalkotási „A” napirendi pontokhoz

Az 1. „A” napirendi ponthoz: **A Tanács határozata a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének megerősítésére való felhatalmazásáról**
Általános megközelítés

A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG NYILATKOZATA

„A Bolgár Köztársaság nagy jelentőséget tulajdonít az emberi jogok előmozdításának és védelmének. Az ország elkötelezett és a jövőben is az marad az emberi jogi kötelezettségvállalásai iránt, ideértve a munkahelyi zaklatás és erőszak elleni küzdelmet is.

A Bolgár Alkotmánybíróság 2018-ban határozatot fogadott el, amelyben kimondta, az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye (az »isztambuli egyezmény«) olyan, a »nem« fogalmával kapcsolatos jogi fogalmakat támogat, amelyek összeegyeztethetetlenek a bolgár alkotmány alapvető elveivel. Ezenfelül az Alkotmánybíróság 2021-ben tovább pontosította, hogy a »nem« alkotmányban használt fogalma alatt – a nemzeti jogrend összefüggésében – kizárólag a biológiai értelemben vett nem (férfi és nő) értendő.

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 190. sz. egyezményének 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja a »biológiai nem« és a »nem« alapján egyaránt védelmet nyújt, ami – az Alkotmánybíróság fent említett ítéleteire figyelemmel – kétségbe vonja a bolgár alkotmánnyal való összeegyeztethetőségét és ezáltal azt, hogy az ország meg tudja erősíteni az egyezményt. Ennek következtében a Bolgár Köztársaság **nem támogatja a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének a megerősítésére való felkéréséről szóló tanácsi határozatot**, amelynek tekintetében az a jogbizonytalanság áll fenn, hogy kötelezettséget keletkeztet-e a megerősítésre.

A Bolgár Köztársaságot továbbá aggodalommal tölti el, hogy e határozat elfogadása hatással lehet a tagállamok arra vonatkozó hatáskörére, hogy az ILO Alapokmányával összhangban önállóan dönthessenek arról, hogy ez az egyezmény kötelező legyen-e rájuk nézve, ami viszont veszélyeztetheti a tagállamok tárgyalási pozícióját az olyan jövőbeli ILO-egyezmények és -ajánlások elfogadásakor, amelyek a tagállamok és az Unió megosztott hatáskörébe tartozó kérdésekre vonatkoznak.”

A CSEH KÖZTÁRSASÁG NYILATKOZATA

„A Cseh Köztársaság emlékeztetni kíván az álláspontjára, amelyet számos alkalommal kifejtett a jelenlegi és a korábbi azon tanácsi határozatokról folytatott tárgyalások során, amelyek lehetővé teszik, hogy az uniós tagállamok megerősítsék a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyezményeit és jegyzőkönyveit, illetve felkérik vagy felhatalmazzák őket erre. A Cseh Köztársaság az említett tanácsi határozatokat következetesen olyan intézkedésekként értelmezte, amelyek nem teszik kötelezővé a szóban forgó nemzetközi egyezmények megerősítését. Olyan eszközöknek tekinthetők inkább, amelyek megkönnyítik a megerősítés lehetőségét, ugyanakkor betartják azt az elvet is, hogy az uniós tagállamokat az ILO független tagjaiként teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Ezzel összefüggésben mindegyik uniós tagállam megőrzi mérlegelési jogkörét a megerősítési folyamatnak a – kizárólag a nemzeti döntéshozatala alapján történő – kezdeményezése tekintetében, anélkül, hogy vonatkoznának rájuk a Szerződés megsértésével kapcsolatos intézkedések.

A Cseh Köztársaság kitart amellett, hogy annak kifejezett megerősítésére van szükség, hogy az uniós tagállamok a nemzeti joghatóságukon belül önkéntesen erősíthessék meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 190. sz. Egyezményét. Ezen előfeltétel nélkül, és lévén, hogy a Coreper 2023. július 19-i ülésén nem adtak egyértelmű jogi értelmezést, a Cseh Köztársaság nem tudja támogatni a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének megerősítésére való felhatalmazásáról szóló tanácsi határozatot, és tartózkodik a szavazástól.

A Cseh Köztársaság nyugtázza és nagyra értékeli, hogy a Bizottság több alkalommal is kijelentette: fenntartja az ezzel kapcsolatos jelenlegi gyakorlatot és valamennyi korábbi tanácsi határozatot, és nem tesz lépéseket az ILO-egyezmények uniós tagállamok általi megerősítésének kikényszerítésére.”

LITVÁNIA NYILATKOZATA

- „1. Figyelembe véve az Európai Bizottságnak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyezményeire és jegyzőkönyveire vonatkozó korábbi tanácsi határozatokkal kialakult gyakorlatát, Litvánia támogatja a tagállamoknak az ILO Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének a megerősítésére való felkéréséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot.
2. Litvánia szilárd meggyőződése, hogy e tanácsi határozat elfogadása hozzá fog járulni ahhoz, hogy valamennyi uniós tagállam egységesen lépjen fel, támogassa a jövőbeli egyezmények célkitűzéseit, és kulcsszerepet töltsön be azok elfogadásában az ILO háromoldalú testületében.
3. Litvánia ugyanakkor megérti és hangsúlyozza a tárgyalások során kifejtett azon álláspontot, hogy ez és a korábbi tanácsi határozatok nem keletkeztetnek kötelezettséget a vonatkozó nemzetközi egyezmény megerősítésére, mivel az uniós tagállamok az ILO autonóm tagjai, párhuzamosan azzal, hogy az Európai Unióban e tanácsi határozatnak összhangban kell lennie a közösségi vívmányokkal.”

MAGYARORSZÁG NYILATKOZATA

„Magyarország – figyelembe véve a Tanács Jogi Szolgálatának a tárgyalások folyamán nyújtott tanácsát – újfent meg kívánja ismételni azon jogi álláspontját, hogy nincs jogi szükségszerűség tanácsi határozat elfogadására annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tagállamok megerősíthessék a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményét (a továbbiakban: a 190. sz. ILO-egyezmény), mivel az egyezmény nem von maga után kizárólagos uniós hatáskört. Megjegyezzük, hogy azon hét tagállam jogi aktusai, amely tagállamok már megerősítették az egyezményt, szintén *de facto* megerősítik ezt a következtetést.

A fentiek sérelme nélkül Magyarország tudomásul veszi továbbá a Bizottság több szóbeli nyilatkozatát, hogy nem fog lépéseket tenni az egyezmény tagállamok általi megerősítésének a kikényszerítésére még akkor sem, ha e tekintetben tanácsi határozat kerül elfogadásra.

Végezetül Magyarország sajnálattal veszi tudomásul a szóban forgó tanácsi határozat elfogadásához vezető eljárást. E tekintetben emlékeztetünk arra, hogy a Coreper a 2023. május 31-i ülésén arra a következtetésre jutott, hogy ajánlja a Tanácsnak, hogy hagyjon jóvá egy, a jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatot, amelyben a Tanács megállapítja, hogy a javasolt tanácsi határozat elfogadásához szükséges minősített többség nem érhető el. Sajnálatos, hogy nem követték a Coreper ülésének következtetéseit.”

AUSZTRIA NYILATKOZATA

- „1. Ausztria elvben hangsúlyozza azon jogi álláspontját, amely szerint a tagállamoknak a vonatkozó nemzetközi egyezmény megerősítésére való felkéréséről szóló tanácsi határozat nem keletkeztet kötelezettséget.
2. Az EU-tagállamok az ILO autonóm tagjai. A megerősítési kötelezettség ellentmond az ILO Alapokmányában, valamint az összes EU-tagállam által megerősített 1976. évi (144. sz.) ILO-egyezményben rögzített tripartizmus elvének.
3. Ausztria nyugtázza az Európai Bizottság biztosítékait, amelyek szerint a Bizottság tartózkodni fog jogi lépések megtételétől azon tagállamokkal szemben, amelyek úgy döntenek, hogy nem erősítik meg az egyezményt.”

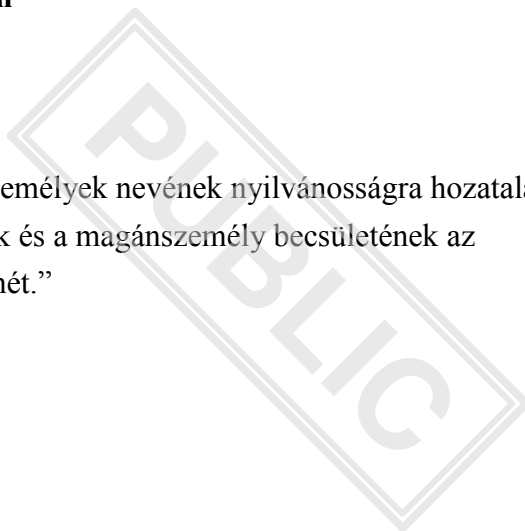
A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

„A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 2019. évi (190. sz.) Erőszak és Zaklatás Elleni Egyezményét az ILO fennállásának századik évfordulója alatt fogadták el, és széles körben történő ratifikálása alapvető fontossággal bír a munkahelyi erőszak és zaklatás hatékony felszámolásában. Az említett új ILO-egyezmény olyan nemzetközi eszköz, amelyre rendkívül nagy szükség van ahhoz, hogy minden embernek megvédjük az erőszaktól és zaklatástól mentes munkahelyi környezethez való jogát. Az EU-nak és tagállamainak az Erőszak és Zaklatás Elleni Egyezmény ILO általi elfogadásához vezető folyamatban betöltött fontos szerepére építve a Bizottság arra irányuló javaslatot terjesztett elő, hogy megfelelő uniós keretet biztosítson a tagállamok számára az Unió hatáskörébe tartozó ügyekben egyedileg történő ratifikáláshoz. Az egyezmény ratifikálásával kapcsolatosan bármely tagállam által támasztott nehézségek nem akadályozhatják meg, hogy a többi tagállam az Unió érdekében folytassa a ratifikálási folyamatot.”

A 8. „A” napirendi ponthoz: Nyilvános hozzáférés a dokumentumokhoz
A 26/c/03/23 megerősítő kérelem
Jóváhagyás

FINNORSZÁG NYILATKOZATA

„Finnország véleménye szerint a közfeladatokat ellátó személyek nevének nyilvánosságra hozatala általánosságban véve nem veszélyezteti a személyiségnek és a magánszemély becsületének az 1049/2001/EK rendelet által előírt módon történő védelmét.”

A TANÁCS NYILATKOZATA

„A Tanács megállapítja, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső területek a világon található óceánok felszínének közel kétharmadát, vízmennyiségének pedig kilencvenöt százalékát teszik ki, és gazdag, ökológiai és társadalmi-gazdasági jelentőséggel bíró tengeri biológiai sokféleséggel rendelkeznek, amelyre egyre nagyobb nyomás nehezedik. A Tanács ezért úgy véli, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő megállapodásnak (a továbbiakban: a megállapodás) az Unió nevében történő aláírásáról szóló határozata az egyike azoknak a lépéseknek, amelyek előmozdítják, hogy az Unió állományvédelmi és -gazdálkodási megközelítése a világ összes óceánján érvényesüljön, valamint globális szinten megerősítik a tengerek biológiai erőforrásainak hosszú távú védelme és fenntartható hasznosítása iránti uniós elkötelezettséget.

A Tanács megjegyzi továbbá, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló megállapodás 67. cikke előírja, hogy azon regionális gazdasági integrációs szervezetek esetében, amelyek úgy részesei a megállapodásnak, hogy közben azok egy vagy több tagállama is részese annak, a szervezet és tagállamai maguk döntenek a megállapodás szerinti kötelezettségek teljesítésére vonatkozóan rájuk eső felelősségről. Ennek megfelelően, valamint figyelembe véve, hogy az Európai Unió tagállamai kifejezték azon szándékukat, hogy a megállapodás részes felévé váljanak, a Tanács hangsúlyozza, hogy a megállapodás Unió nevében történő megkötésének szakaszában foglalkozni kell az Unió és tagállamai közötti hatáskörök megosztásával, valamint adott esetben az Unió és tagállamai jogainak gyakorlására, illetve kötelezettségeinek teljesítésére vonatkozó belső szabályok meghatározásával. E belső szabályoknak megfelelően figyelembe kell venniük az Unió, illetve a tagállamok hatáskörét illető kérdésekben az Unió, illetve tagállamai jogos érdekeit, valamint – különösen a nemzeti joghatóságuk alá tartozó területeket érintő lehetséges következmények esetén – a tagállamok érdekeit, és teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk a hatáskör-átruházás, az intézményi egyensúly és a lojális együttműködés elvét.”

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

„1. A Bizottság úgy véli, hogy a nemzetközi megállapodás aláírásáról szóló határozatban a főtárgyaló által kijelölt személyt kell aláírásra jogosult személyként megjelölni.

Ezért azok a változtatások a 2. cikkben, amelyek értelmében a Tanács elnöke jelöli ki azt a személyt, aki az Unió nevében aláírja »*A nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő Megállapodás*«-t (a továbbiakban: Megállapodás), nem állnak összhangban a Szerződésekkel.

Amint azt a Bizottság a folyamatban lévő C-551/21. sz. ügyben az Európai Unió Bírósága előtt ismertette, a szerződéskötés folyamatában a külső képviselőt megtestesítő aktusok, beleértve a nemzetközi megállapodások aláírását is, az EUSZ 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság intézményi előjogainak minősülnek, kivéve a kizárólag vagy túlnyomórészt az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának keretében tartozó megállapodásokra vonatkozó aktusokat, amelyek esetében az EUSZ 27. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unió külső képviselőjét a főképvisező látja el.

A főtanácsnok az említett ügyre vonatkozó, 2023. július 13-i véleményében (ECLI:EU:C:2023:579) egyetértett a Bizottsággal.

2. A Bizottság továbbá úgy véli, hogy a (10) preambulumbekkezdés, amely szerint az aláírásról szóló tanácsi határozat nem értelmezhető úgy, hogy kihasználja az Unió rendelkezésére álló azon lehetőséget, hogy a Megállapodás hatálya alá eső, megosztott hatáskörbe tartozó kérdések tekintetében gyakorolja külső hatáskörét, amennyiben ilyen hatáskört az Unió belső vonatkozásban még nem gyakorolt, nem felel meg az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatnak. Az említett preambulumbekkezdés, amely szerint az Uniónak tartózkodnia kell megosztott hatáskörének gyakorlásától, előre befolyásolja a megosztott hatáskör gyakorlásának objektív értékelését, mivel a vonatkozó ítélkezési gyakorlat lehetővé teszi e hatáskör külső fellépés útján történő gyakorlását a belső szabályok elfogadása előtt.

3. A (11) preambulumbekkezdéssel kapcsolatban, amely kimondja, hogy mivel a tagállamok és az Unió egyaránt rendelkeznek hatáskörrel a Megállapodás hatálya alá tartozó területeken, a tagállamok mellett az Uniónak is a Megállapodás részes felévé kell válnia, és hogy az aláírásról szóló tanácsi határozat nem érinti a Megállapodásnak a tagállamok által a belső eljárásaikkal összhangban történő aláírását, a Bizottság úgy véli, hogy a »tagállamok mellett« kifejezés a közös megegyezésre vonatkozó implicit követelménynek tekinthető abban az értelemben, hogy az EU-nak meg kellene válnia, amíg a tagállamok – az EU mellett – aláírják a Megállapodást.

A fentiekkel kapcsolatos általános álláspontjának fenntartása mellett a Bizottság nem ellenzi, hogy a Tanács [minősített többséggel] elfogadja a Megállapodásnak (ST 12416/23) az Unió nevében történő aláírására irányuló módosított javaslatot.”

FINNORSZÁG NYILATKOZATA

„A mobil, vezeték nélküli technológiák, például az 5G és a 6G esetében 2030-ra meg fog nőni a további spektrum iránti igény. Finnország határozottan úgy véli, hogy az EU-nak proaktívnak kell lennie spektrumpolitikájában annak érdekében, hogy versenyképes maradjon a vezeték nélküli globális piacon, elérje a 2030-ra kitűzött digitális céljait, valamint biztosítsa a rezilienciát és a nyitott stratégiai autonómiát.

Finnország szükségesnek tartja, hogy értékeljék a 470–694 MHz frekvenciasávnak az 1. ITU régióban a mozgószolgálat számára történő elsődleges kiosztását, és hogy ezt a kérdést felvegyék a WRC-27 napirendjére.

Tekintettel azokra a széles körű műszaki feltételekre, amelyek immár lehetővé teszik az EU számára, hogy megállapodhasson a 6425–7125 MHz frekvenciasávnak az IMT számára történő kijelöléséről, Finnország úgy véli, hogy egy ilyen kijelölés tekintetében az EU-nak pozitívabb megközelítést kellene alkalmaznia a WRC-23 során. Jelenleg ez a felső 6 GHz-es sáv az egyetlen lehetőség olyan további IMT-spektrumra, amellyel alkalmazkodni lehetne a mozgószolgálati felhasználói alkalmazások és tendenciák fejlődéséhez.

Finnország határozottan úgy véli továbbá, hogy az EU-nak a WRC-27-ig tanulmányokat kellene végeztetnie a 7125 MHz és 30 GHz közötti frekvenciatartományon belül a 6G tekintetében szóba jöhető, potenciális spektrumra vonatkozóan, ugyanakkor elismeri, hogy e spektrum jelenlegi használatát meg kell őrizni, valamint hogy nem szabad veszélyeztetni a közös biztonság- és védelempolitika vagy az Unió űrpolitikája szempontjából releváns használatokat.”